

Det er selvfølgelig muligt at sælge TV 2. Men det vil efter alt at dømmes ikke være det samme TV 2, der eksisterer nogle år efter et eventuelt salg, med hensyn til public service-forpligtelser i forhold til det TV 2, som vi kender i dag. Sikringen af public service er ikke gjort med de to rapporter, som kulturministeren har fået udarbejdet, hvilket heller ikke var formålet.

En problematisering af public service kunne være nået, hvis man også havde ladet nogle mediesagkyndige udarbejde en rapport om mulighederne for at opretholde public service-forpligtelserne i en rent kommerciel sammenhæng. Men en sådan rapport var kulturministeren ikke interesseret i, for det kunne have forstyret billedet af, at TV 2 kan sælges uden særlige problemer.

Medieforliget med salget af TV 2 indeholder en klar selvmodsigelse. Det ligger i, at TV 2 skal sælges samtidig med, at de nuværende public service-forpligtelser opretholdes. At begge dele vil kunne sikres, er der ikke meget, der tyder på, idet et TV 2 i en endnu mere kommerciel ramme i den grad vil være tvunget til at tænke på, hvilke reklamer der kan sælges i forbindelse med bestemte udsendelser.

Det betyder, at man vil være nødt til målrettet at gå efter bestemte seergrupper. Det vil blandt andet sige serier af den lette genre og sportsudsendelser til et forholdsvis ungt og købedygtigt publikum. Det betyder samtidig, at der er andre seergrupper og udsendelser, der vil blive nedprioriteret.

Helt galt går det selvfølgelig, hvis nogle af forudsætningerne fra de to økonomiske rapporter ikke holder. Og der skal ikke meget til, inden forudsætningerne begynder at skride. Det fremgår også af rapporterne, der peger på en forbedret økonomi ved at markedsføre TV 2 yderligere.

I den forbindelse er det også værd at bemærke, at der er forskellige politiske bindinger på TV 2, som der i de økonomiske rapporter peges på bør begrænses eller fjernes. Det gælder aftalen om, at TV 2 skal anvende 60 mio. kr. årligt til film. Det gælder den såkaldte entreprisemodel, der indebærer en stor produktion uden for huset selv. Det er naturligvis logisk, at man i økonomiske analyser kommer med sådanne anbefalinger.

Disse bindinger er i modstrid med et ønske om, at TV 2 skal kunne tjene penge. Ud fra en

økonomisk gevinstmaksimering skal der være færrest mulige begrænsninger i den forbindelse. Ellers kan det blive vanskeligt at finde købere, der vil betale en fornuftig pris for TV 2. Og hvad vil der ske, hvis for eksempel den økonomiske vækst bliver lavere med mindre reklameomsætning til følge og dermed faldende reklameindtægter.

Begge rapporter går ud fra, at der fortsat kan ske en effektivisering af driften. Spørgsmålet er blot, om det vil være tilfældet, uden at det går ud over kvaliteten.

Endelig efterlader forskellige meldinger om digitaliseringen et stort spørgsmål om, hvad regeringen vil med digitaliseringen. Ønsker regeringen et digitaliseret, jordbaseret net, som alle danskere kan få glæde af, og som samfundet kan have en vis indflydelse på. Eller ønsker regeringen at overlade alt til markeds kræfterne, samtidig med at det jordbaserede net opgives, hvorved ganske mange danskere er holdt udenfor, medmindre de får kabel- eller satellitadgang. Svaret kender vi ikke. Måske har regeringen heller ikke noget, hvilket gør usikkerheden omkring TV 2 endnu større.

SF afviser de to lovforslag. Salget af TV 2 kan efter SF's opfattelse ikke undgå at medføre et ringere TV og en svækkelse af public service.

Det Radikale Venstre er ikke principielt imod at privatisere TV 2. Men der skal være et klart og lødigt medjepolitisk formål med privatiseringen. Det skal ikke være en privatisering for dennes egen skyld. Og privatiseringen skal foregå på et økonomisk forsvarligt grundlag. Ingen af disse betingelser er opfyldt i den nuværende privatiseringsplan for TV 2. Det Radikale Venstre ser sig derfor nødsaget til at advare regeringen og Dansk Folkeparti mod at gennemføre privatiseringen på det nuværende grundlag.

Regeringens væsentligste argument for at privatisere TV 2 er, at TV 2 skal kunne udvikle sig gennem samarbejde med andre medieaktører og tiltrække risikovillig kapital. Der er intet til hinder for dette i det nuværende lovgrundlag.

Givet den forventede udvikling på det danske reklamemarked og de almindelige markedsbetingelser for et privatiseret TV 2 kan man forvente besparelser på programudgifterne hos et privatiseret TV 2, som vil ramme de danskproducerede programmer. Dette er direkte i strid med regeringens eksplicitte målsætninger. End-